

عنوان مقاله:

تحلیل روان شناختی دعوا و طلب و نقش آن در آشنا سازی و تشریف قهرمان

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 22، شماره 76 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مریم حسینی - استاد دانشگاه الزهراء

نسرین شکیبی ممتاز - دانشجوی دکتری دانشگاه الزهراء

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین مراحل در سفر قهرمان مطابق نظر ژوزف کمپیل (1904-1987) در اسطوره ها، افسانه ها و قصه های عامیانه مرحله جدایی است. جدایی به طور معمول با دعوتی غیبی یا ندایی روحانی با دیدن خوابی که حجمی از نمادهای کهن الگویی را در خود دارد پدید می آید. خواندن و تقاضای پدر، پیر یا پیامبر، یا دریافت ندای هاتف غیبی، شیفتگی بر تصویر یا نقاشی ای از دختری زیبارو که گاهی پری زاده نیز هست یا عشق به ثروت و قدرت، بسیاری اوقات دلایل سفر آیینی قهرمان در داستان ها را رقم می زند. در این مقاله در کنار برشمردن نمونه های گوناگون دعوت در داستان ها، به بررسی دلایل روان شناختی آنها می پردازیم. از نظر زیگموند فروید (1856-1939) و به تبع او یکی از شاگردانش، برونو بتلهایم (1903-1990)، نقصان و کمبود یا آرزو و میلی در روان قهرمان داستان موجب حرکت و سفر او می شود که با گذر از این مرحله، قهرمان شرف رسیدن به مرحله تشریف را پیدا می کند. فروید و رانک این تحول را مربوط به دوره نخست زندگی فرد میدانند؛ در حالی که موضوع اتحاد خودآگاهی و ناخودآگاهی در آرای کارل گوستاو یونگ مربوط به نیمه دوم زندگی قهرمان است و جوزف کمپیل هم به تبع یونگ بر آن صحنه می نهد.

کلمات کلیدی:

قهرمان، دعوت، تشریف و آشناسازی، فروید، یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833470>

